

УПЦЕРКВА В ЗСА ГОТУЄТЬСЯ ДО 1000-РІЧЧЯ ХРИСТИАНСТВА

С. Бавнд Брук, Н. Дж. (А.Л.). — У суботу, 20-го червня ц.р., тут відбулося засідання Головного ювілейного комітету Української Православної Церкви в ЗСА для відзначення 1000-ліття Хрищення України. В нарадах взяв участь Блаженніший Владика Мстислав, Митрополит УПЦ в ЗСА. Засіданням проводив д-р Анатолій Лисий, голова Ювілейного Комітету.

Вже кілька років в системі УПЦ в ЗСА відбуваються заходи та події, які є частиною загальних приготувань цієї Церкви до святкування Ювілею прийняття християнства українським народом 1000 літ тому. Було розпочато широку видавничу працю, яка збагатить бібліотеки та дослідні установи новими публіцистичними творами з історії християнства в Україні та історії Української Православної Церкви. Ці видання є переважно в англійській мові. На ювілейний рік є заплановане видання окремим лок сусового календаря Церкви.

Тут в осідку УПЦ в ЗСА розпочато будову нового будівельного комплексу для приміщення великої бібліотеки, історичного музею Церкви та канцелярії Консисторії. Ці будови мають бути закінчені в 1988 році.

Як відомо, згідно з ухвалою Церковної Ради Митрополіт УПЦ, період від 14-го серпня 1987 року до 14-го серпня 1988 року є проголошений Святим Ювілейним Роком Тисячоліття. Він буде започаткований великими урочистими святкуваннями в неділю, 16-го серпня 1987 року, тут в центрі українського православ'я. Ці урочистості включають Соборну Архиєрейську Службу Божу і потім відкриття і посвячення пам'ятника Княгині Ользі, авторства скульптора П. Капшученка, який був недавно споруджений силами жіноцтва УПЦеркви. Ювілейний Комітет надає цій події винятково великого значення і закликає вірних Церкви, особливо в сусідніх теренах і парафій, до широкої і активної участі в цій події, на яку будуть запрошені видатні урядові діячі та представники інших Церков. За організаційну працю відповідає місцевий Діловий Комітет. Після відкриття пам'ятника відбудеться в Домі Української Культури святковий бенкет з мистецькою програмою.

Ювілейний Комітет також приступив до виготовлення ювілейного медальйону, присвяченого 1000-літтю Хрищення України. З запропонованих проєктів, першу премію було присуджено двом мистцям: Ремові

Делегація Комітету Тисячоліття відвідала Владика Мстислава

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — У понеділок, 15-го червня ц.р., делегація Ділового Стейтового Комітету для відзначення 1000-ліття Хрищення України в Нью Джерзі відвідала Блаженнішого Митрополита Мстислава, главу Української Автокефальної Православної Церкви.

В делегації взяли участь: проф. Іван Головинський, голова стейтового комітету, інженер Олексій Данчук, заступник голови, о. Роман Мірчук, почесний член комітету.

Делегація поінформувала Митрополита про плани святкування 1000-ліття Хрищення України у Нью Джерзі та просила про Архиєрейське Благословення і участь Митрополита у святкуваннях. Взаємна виміна думок, як найкраще відзначити спільну всім українцям величаву річницю, відбулася у приязному і широкій настрої. Делегація відїхала з авдієнції збудована на душі і заохочена до дальшої праці.

Діловий Стейтовий Комітет запрошує всі місцеві громадянство взяти чисельну участь у посвяченні пам'ятника св. Княгині Ольги, яке відбудеться на площі церкви-пам'ятника св. Андрія в Бавнд Бруку, Нью Джерзі, в неділю, 16-го серпня ц.р.

М. Ярді очолила НОВ

Філадельфія, Па. — Тут відбулася від 16-го до 19-го липня ц.р. 21-ша конвенція однієї з найбільших американських жіночих організацій, Національної Організації Форм Вимен (НОВ), на якій обрано на провідницю цієї організації Моллі Ярді, відому феміністку.

Тоді коли загальне зацікавлення жіночим рухом занепадає, а жіночі проблеми набувають великого значення, вибір якраз Моллі Ярді на голову цієї 150,000-членної організації ясно вказує на те, кулі й до чого змагає американське жіноцтво.

М. Ярді — уродженка Китаю, третя дочка методистських американських місіонерів, виросла в країні де обмеженість жіноцтва, тому й змагання жіноцтва за рівноправність у всіх ділянках життя стало особистою місією. У своїй промові-повіді за вибір М. Ярді заявила, що продовжуватиме змагання і намагання своєї попередниці Елеонори Сміт у вирішенні корисних для жіноцтва питань. Вона теж заявила, що організація буде в майбутньому голосно провадити свою діяльність. Подаючи точки майбутнього ділення. М. Ярді вимінила на першому місці недопущення Роберта Борка до Верховного Суду. Далше говориться про вселітнє підтримку легалізації абортів, висунути члена Палати Республіканців з Колорадо Патрішу Шредер на номінацію від Демократичної партії на президента ЗСА та сильно й голосно протестувати проти настанови Ватикану в справах абортів і контролі народжень.

Моллі Ярді про своє особисте життя говорить дуже мало, заявляючи її прителі але відомо, що вже в 1930-их роках як студентка Сварстмор коледжу вона пов'язала себе з жіночим рухом. „Кандидатку М. Ярді підтримала тому, що вона буде йти слідом своєї попередниці, а рівночасно я знаю що в неї є власна вироблена думка та рішучість“, сказала член Крайової секції Алма Стіл Фокс.

М. Ярді.

ДЖ. ПОЙНДЕКСТЕР НЕ ДУМАЄ ВИБАЧАТИСЯ ПЕРЕД КОНГРЕСОМ

Вашінгтон. — У вівторок, 21-го липня, у слідчій комісії Конгресу ЗСА „Який день продовжував з'являти колишній асистент президента Роналда Регена в справах крайової безпеки віцеадмірал Джан Пойндекстер. Він знову заявив, що не жалус щодо своїх дій, зв'язаних з іранською операцією і передачею частин грошей нікарагуанським партизанам-антисандіністам.

Як уже інформовано, Дж. Пойндекстер заявив минулого тижня, що він особисто схвалив запропонований підполковником Олівером Нортон план використання іранських грошей для допомоги партизанам і не повідомив про це президента Р. Регена.

Віцеадмірал сказав у понеділок, що рішення санкціонувати план зайняло всього кілька хвилин, і що він і лалі не бачить в цьому нічого особливого. У вівторок він заявив, що не бачить потреби просити вибачення за те, що Конгрес був введений у блуд з приводу цієї операції. Як зауважив Пойндекстер, прийняття відповідного рішення не потребувало довгих роздумів, бо він був впевнений, що Р. Реген схвалив цей план. Білий Дім заявив минулого тижня, що Президент не дав би санкцій на передачу іранських грошей повстанцям, але Пойндекстер зауважив, що він не чекає іншої реакції.

Дж. Пойндекстер сказав, що секретар департаменту оборони ЗСА Кеннет Вайнбергер і державний секретар Джордж Шульц виступали проти доставки зброї іранцям.

В той день до нього прийшли асистент секретаря Департаменту справедливості Вілліам Бредфорд Рейнольдс і правник Джан Ричардсон, які були призначені розслідувати іранську справу. Незабаром після того, як вони пішли обідати, Норт вийшов з приміщення з грубою пачкою документів і відправився через вулицю в Білий Дім в пошуках машини для знищення паперу, бо його власна зламалася день перед тим від перевантаження. Він знайшов таку машину в задньому крилі Білого Дому і знищив принесені документи.

За словами підполковника Р. Ерла, він не знав про які документи йшла мова. Повідомлення підполковника підірвало висновки членів Конгресу, які стверджували, що секретар Департаменту справедливості ЗСА Елвін Мітз або виявив повну некомпетентність під час розслідування іранської операції, або свідомо намагався затаїти цю справу.

Померла М. Барагура

Нью-Йорк. — Тут у вівторок, 21-го липня 1987 року, померла магістер філософії, відома громадська і журналістка Марія з Кушнірів, Барагура.

Св. п. М. Барагура довгі роки присвятила активній праці в Союзі Українок Америки, займаючи в ньому різні пости. В Головному Управлі була пресовою референткою, довгі роки активним членом редколегії „Нашого Життя“, органу СУА, і понад 20 років членом 64-го Відділу СУА в Нью-Йорку займаючи різні становища в його Управлі, останньою була головою Контрольної комісії.

Залишила в смутку мужа проф. Володимира Барагуру, журналіста і письменника, редактора журналу „Веселка“, дві дочки Звениславу і Христину з мужами, четверо внуків та численну дальшу родину.

Панахиди відбудуться в четвер, 23-го липня, в п'ятницю, 24-го липня ц.р., о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Валліс і Ля Белла ч. 87-13 при 87-й вулиці у Вудгейвені, Н. Й.

Св. п. М. Барагура

Поминальна Служба Божою в суботу, 25-го липня, о год. 10-й ранку в українській католицькій церкві Пресвятої Діви Марії, при 87-й вулиці в Озон Парку, Н. Й., а відтак тіло буде поховане на українському православному цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вийшла збірка документів про погляди Заходу на Україну

Торонто. — Понад 100 осіб прибуло на авторський вечір співпрацівників Торонтоської Катедри Українознавчих Студій, д-ра Любомира Луцюка та Богдана Кордана, який відбувся тут в Торонтоському університеті з нагоди появи їхньої нової книжки „Англо-американські погляди на українське питання 1938-1951: Збірник документів“.

Книжка, яку видано при допомозі Української Канадської Комісії Захисту Громадянських Прав, складається з 54 доповідей опублікованих документів, що знаходяться в державних архівах Великої Британії, ЗСА та Канади, які стосуються українського питання.

У своєму вступному слові до книжки автори висловили думку, що згадані документи не тільки затворюють низку важливих питань, але є доказом того, що існування незалежної України було не тільки небажане, але й не було в інтересі політики тодішніх англоамериканських урядів.

Д-р Луцюк, промовляючи на вечорі, додав, що факти висвітлені в цих документах заставляють українську громаду на Заході зробити переоцінку своїх досі закріплених поглядів відносно становища західних урядів до змагань українського народу за свою державну незалежність в минулому і тепер.

Д-р Орест Рудзик, представник Комісії Захисту Громадянських Прав, висловлюючи подяку й признання для обох авторів, пригадав що перший збірник документів, які ці самі автори опрацювали й видали під наголовком „Делікатне й важке питання: Документи з історії українців Канади, 1899-1962“, став коначною лектурою для кожного, хто хоче мати вірний образ канадських урядових поглядів на українців Канади. Він сподівається, що й ця нова книжка буде в рівній мірі цінна й інформативна.

Керівник Катедри Українознавчих Студій, д-р Павло Магоний, організатор авторського вечора, підкреслив важливість видання збірника документів для українців Канади, і висловив признання молодим науковцям за їхню невтомну працю. Він теж пригадав, що д-р Л. Луцюк і Б. Кордон закінчили вже підготовку до видання історичного атласу під наголовком „Творення краєвиду: географія населення українців Канади“, яка появиться під патронатом катедри та при співпраці Видавництва Торонтоського університету в 1988 році.

У СВІТІ

ФІЛЬМ „ІНТЕРВ'Ю“ італійського режисера Федеріко Фелліні, який розповідає про один день з життя кіностудії, дістав головну нагороду Московського міжнародного кінофестивалю. Нагороду за найкраще виконання чоловічої ролі дістав англійці Ентоні Гопкінс, жіночої ролі — малярка Доротея Удварш. Американський фільм „Подорож Нетті Ган“ був найліпшим фільмом для дітей. Найкращим короткометражним фільмом визнана робота совєтських кінематографістів про чорнобільську катастрофу, які побували там незабаром після вибуху на одному з енергоблоків. Режисер цього фільму Володимир Шевченко загинув від надмірної радіації.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Єгипту Есма Абдель Мегуїл прибув у Тель Авів з офіційною візитою. Вперше за п'ять років політичний діяч такої ранги відвідав Ізраїль. Е. Мегуїл обговорить з ізраїльськими лідерами перспективи скликання міжнародної конференції в справах Близького Сходу. „Я прибув з місією миру, — заявив Мегуїл міністрові закордонних справ Ізраїля Шімонові Перезові, який зустрічав його. Ми повинні використати унікальну можливість прискорити процес мирного врегулювання. Від часу укладення мирного договору між нашіми країнами ні один стипітантин чи ізраїльтянин не був вбитий на Синаї і в Негеві“. Єгипетський міністер зустріється також з прем'єр-міністром Ізраїля Іцхак Шаміром, президентом Хаймом Герцогом, депутатом кнесету Аббою Ебаном і представниками палестинського населення Західного берега і сектору Газі.

СОВЕТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило про усунення з посади міністра тяжкого і транспортного машинобудування Сергея Афанасьєва і міністра сільськогосподарського машинобудування Леоніда Хітріна. ТАСС не вказує причин, однак лондонська газета „Файненшл Таймс“ вважає, що міністри звільнені за погану організацію праці і низьку якість продукції.

ЛІВІ ПАРТІЇ ПОРТУГАЛІЇ потерпіли поразку у парламентських виборах і вперше з 1974 року, коли був скинений авторитарний режим Салаяра, партія соціал-демократів дістала абсолютну більшість у парламенті. „Ми здобули переконливу перемогу“, сказав голова партії Анібаль Кавако Сільва. Перемога соціал-демократів означає, що Португалія збереже тісні відносини зі З'єднаними Штатами Америки. Перед виборами А. Сільва говорив, що на випадок перемоги його партії Португалія розмістить в країні американські літаки Ф-16, якщо Еспанія вимагатиме, щоб американці забрали їх з країни. Сільва обіцяє також змінити конституцію, яка була прийнята після безкровної революції 1974 року і багато статей якої сформульовані під впливом комуністів.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ Франції і Західної Німеччини у спільному комюнікаті повідомили, що створена французько-західнонімецька армійська бригада буде функціонувати поза рамками НАТО і виконувати накази командування французької армії. Командиром бригади буде французький генерал або вищий старшина. Міністер оборони Західної Німеччини Манфред Вернер заявив, що не заперечує такої ідеї, однак через кілька років француз на пості командира може заступити німецький генерал. Виведення цілої бригади з-під командування НАТО викличе опозицію в інших членів цього оборонного союзу.

ВИСТУПАЮЧИ У НЕДІЛЮ, 19-го липня, на багатолітній зборі, присвячений восьмий річній сандіністської революції, президент Нікарагуа Данієль Ортега заявив, що переслухання в „Іранській комісії“ Конгресу ще раз показали занепад — так званої американської демократії. „Якщо президент Реген дійсно нічого не знав про таємну допомогу контрреволюціонерам в Нікарагуа, — сказав Ортега, — це говорить про те, що керівник великої держави не має поняття про те, що твориться в його власному домі“. Ортега заявив, що економічні труднощі, що їх переживає країна, викликані в першу чергу, терористичною політикою З'єднаних Штатів, які здійснюють агресію руками найманців“.

Фестиваль в Гантері притягає увагу преси

Тижневик „Віндгем Джорнал“ з 16-го липня ц.р. помістив репортаж про численні танки з народними українськими виробами, керамікою, вишивкою, писанками різьбами, як також з українськими стравами. В граді містилися численні мистецькі твори. Для американського журналіста найцікавішими були українські народні танці, у виконанні танцювальної групи з Нью-Йорку. В суботу, увечері, 11-го липня відбулася забава при звуках оркестри Богдана Лотоцького „Чарівні очі“.

Американська газета пригадує історію церкви та її посвячення в 1966 році, що його завершив св. п. Патріарх Йосиф Сліпий. Газета підкреслює, що церква в гуцульському стилі є і унікальною в цій околиці, а це

Дівчата обслуговують один із численних станків.

тепер з додатком гради в цьому самому стилі і парафіального дому.

В тому самому числі „Віндгем Джорнал“ появилась довша рецензія на концерт Христини Ліпницької, відомої української співачки у неділю, 12-го липня, який розпочався музичний літній сезон у граді, що його вже від кількох років організує проф. Ігор Коневичський під спонсорством Музичного і Мистецького Центру повіту Грін.

Рецензія написана у ентузіастичному тоні та повна похвал для співачки заповідає дальших п'ять музичних вечорів в граді як „класичні музичні клейноди“.

„Англо-американські погляди на українське питання 1938-1951“ можна набути в ціні 20 дол. „Anglo-American Perspective on the Ukrainian Question“ from the Limestone Press, P.O. Box 1604, Ringston, Ont. K7L 5C8, Canada.

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. U.S. members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНА \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Жалюгідне видовище

Створення 25-членної конгресової комісії з окремим „спеціальним прокуратором“ та „правними дорадниками“ для розгляду засекреченого продажу транспорту зброї Іранові, робило спершу враження логічною поведінкою Конгресу, який хоче дізнатися про аферу військово-політичного характеру, яку перед ним, Конгресом, затано. Загал суспільства поставився до цієї Комісії, якщо не позитивно і прихильно, то неутраляно. Зацікавлені машиною державної верхівки були занепокоєні грубою помилкою президента Регена, що той, захоплений авторитетом, що ним втілювався в світі економіки колишній президент найбільшої біржової фірми Меррил Лінч Доналд Ріген — переніс його з посту секретаря фінансів на пост шефа штабу Білого Дому, з такими широкими прерогативами, що той, призвичаний до авторитарних форм поведінки у своїй корпорації, почав поводитися, як другий президент Америки.

Настала була тиха, але досить поважна криза, бо проти Доналда Рігена повела кампанію Ненсі Реген, дружина, яка поставила собі за благородну ціль берегти кошти. Президента американської великої держави, проти всього, що шкодило його здоров'ю і його авторитетові. Настала друга криза, коли Іранська афера виявила, що Крайова Рада Безпеки почала теж привласнювати собі компетенції уряду в уряді. Але покинула самим Президентом тричленна Комісія ствердила, що у Білому Домі настав „хаос“ і всі ці неприємні явища минулися. Прийшов інший шеф штабу Білого Дому, інший дорадник Президента для справ Крайової безпеки і найважливіші моменти того продажу зброї Іранові вийшли на яву. Виявилось, що ті, які цю справу заініціювали мали три добрі наміри: 1) шукати кращих зв'язків з поміркованими колами Ірану, 2) визволити схоплених терористами в Лівані американських громадян і 3) здобути гроші для борців за свободу в Нікарагуа. Перші дві цілі завели, не вдалось, і сам Президент признав, що зроблено помилку. Але котрий із минулих великих президентів не робив помилок? За помилки Ф.Д. Рузвельта терпить дотепер весь вільний світ, за помилки Джона Кеннеді Америка домі має під своїм боком чиряк комуністичної Куби, за помилки Ліндона Джансона програно В'єтнамську війну. Проте це все були демократи, отож демократично-ліберальна преса про ті помилки „забула“. А Роналд Реген є консервативним республіканцем, крім того він не послунав жидів і поїхав на цвинтар у Німеччині, де похоронені також німецькі воєни і тому ціла настанова ліберальної преси і демократично-ліберального Конгресу звернена проти Роналда Регена, проти власного Президента.

Підполковник Олівер Норт, якого вважали за центральну фігуру іранського „скандалу“, і якого характеризували, як авантюриста, завів надії ультралібералів — використати його зізнання проти президента Регена. Норт сказав одверто своїм слідчим: „цілий світ сміється з цього слідства“. Так і є. Але людська злоба і людська залість, сполучена з короткозорістю, не мають меж. Голова цієї 25-членної Комісії сенатор Іноні з Гавайських островів безумовно теж американський патріот, колишній старшина, який втратив руку у В'єтнамі. Але засліплений своєю ролею слідчого настільки, що потував аrogантським запитам „правного дорадника“ Лаймена і ні разу його не приборкав. Іспричинив — за американським висловом — „бекпеш“. Величезна більшість суспільства заявила за Нортом та проти цієї Комісії. У „Нью Йорк Таймсі“ появилася світлина, як у головній квартирі корпусу морської піхоти, де Норт є підполковником, воєни ходили з транспарантами „Оплі на президента“.

Мільйони доларів коштує уже це жалюгідне, нікому не потрібне слідство в Сенаті, яке осмішує Америку і дискредитує Конгрес. Замість мерщій закінчити те видовище і проголосити, що справу остаточно „з'ясовано“ та поставити на цьому крапку, законодавці типу „правного дорадника“ Лаймена призадумуються над можливістю поставлення під суд Олівера Норта за „переступлення законів“ і все це рахують на те, що можна буде закинути президентові Регенові, що він говорив неправду Конгресові і що він теж порушив закон, давши згоду на передачу проти-комуністичним партизанам у Нікарагуа грошей з продажу зброї. Ультраліберали вважають це за злочин, всі розсудливі вважають це за добре діло. Мудра українська приповідка каже: „Кого Пан Біг хоче покарати, тому розум відбирає“.

Перший приклад дала Франція, де соціалістичний президент держави втратив більшість у парламенті, внаслідок чого прийшов до влади правий уряд. У західній Німеччині теж виграла останні вибори коаліція християнських демократів і лібералів, а соціалісти і надалі залишилися в меншості. В червні ц. р. блискуче перемогла в Англії „антисоціалістська“ Маргарет Татчер, а в Італії комуністи понесли дошкульні втрати і не мають жадних шансів вийти до уряду.

Правда, перемога правих у чотирьох названих державах не означає, що там устійнився якийсь антисоціалістський курс політики, бо й праві партії стоять на позиціях потреби домовлення з СССР, особливо у справі ядерного роззброєння. Проте надії Кремля, що своєю політикою реформ і миролюбними запереченнями супроти Заходу буде створена догідна атмосфера для приходу до влади в Західній Європі лівих партій, звелася нанівець. А прихід до влади лівих, особливо в Англії, міг би означати одностороннє роззброєння в даних державах і розрив з Америкою. Тепер же з'явився, що Європа і далі буде вірним союзником Америки.

Такий нинішній стан речей не означає, однак, що

М. Платковський

„ПОПРАВІННЯ“ В ЕВРОПІ

СССР не буде надалі втручатися у внутрішню політику західноєвропейських держав і правувати і далі до того, щоб у цих державах раніше чи пізніше прийшли до влади ліві партії. Сьогодні це не здійснюється у великій мірі тому, що населення західноєвропейських держав зрозуміло тактику советів і не забало півні на шлях сателітної залежності від СССР. Що буде далі — це залежить у великій мірі від того, якою буде політика і тактика правих держав Заходу, себто ЗСА.

Сьогодні політика ЗСА до деякої міри спаралізована безконечними дисбатами про т. зв. ірансько-нікарагуанську аферу. Ці дисбаты явно змирюють до того, щоб скомпромітувати президента Регена і якщо не усунути його вже тепер, перед новими виборами, то уможливити вибір у 1988 році ліберального кандидата на президента ЗСА.

Персональне негативне наставлення президента Роналда Регена до комунізму відоме. Але це не означає, що він не бажав розмовляти і домовитися з СССР. Тільки він не хотів іти на

такі домовлення, з яких скористав би лише Кремль. Він хотів говорити „з позиції сили“ і хотів справжнього рівноправного домовлення, а не таких договорів, під покрешкою яких СССР далі збробіє б і таки „перегнав би“ Захід щодо могутності своїх збройних сил.

Суперечки поміж консерватистами і лібералами щодо внутрішньої політики — це чисто внутрішній американська справа. Але американська політика назовні, а особливо супроти СССР, — це справа, яка торкається всього західного світу. Бо якщо знову в Америці прийде період нерушності і поступок, без з'ясування поступок, на користь Москви, то це може катастрофально відбитися на становищі всього некомуністичного світу.

Президент Реген за півтора року, які ще залишилися до кінця його каденції, міг би ще багато зробити, розмовляючи з Москвою „з позиції сили“. Але, повторюємо, постає Конгресу і ведені ним дисбаты та інвестиції такі паралізують зовнішню американську політику. Конгрес у цій ділянці не може діяти, але він

утруднює й дію президента Регена і його Адміністрації. Часом парламенти, втручаючись понад міру в діяльність Адміністрації, приносять шкоду своїй власній державі.

Автор цієї статті аж в ніякій мірі не є прихильником авторитарних режимів і методів правління. Але мимоволі хочеться пригадати слова Наполеона з 1814 року. Програвши свою останню битву під Ватерлоу (при чому були вигляди на те, що він її виграв), Наполеон почав думати про те, як протиставити наступальним на Париж противникам. Наполеон гадав, що він, зібравши рештки війська, що міг би побити противників під Парижем. В той час, як засідав тодішній французький парламент, Наполеон із своїми дорадниками обговорював можливість дальших воєнних кроків. Він привітав своїх дорадників такими словами: „Будемо тут працювати в той час, як вони там базикають“. Нічого з нових плянів Наполеона не вийшло.

Французький парламент висловив рішуче проти дальшого продовження війни. Він арештував Наполеона і видав його противникам не тільки Наполеона, але й Франції. Наполеона відправлено на острів св. Олени, де він і помер...

В. Сірецький

РІЧНИЦЯ СМЕРТІ СЕНАТОРА

П. ЮЗИКА

та національні права.

Усе це наша громада в Канаді добре пам'ятає саме тому в суботу 1-го липня ц. р., в новообудованому храмі в Отаві, відслужено Службу Божу й Панахиду за душою покійного. Описав відбувся поминальний обід із промовами о. парона В. Шевчука, представника Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка, 3. Янівського, голови місцевого КУК — у Лесі Гіряка і представника православної громади О. Волоха. Господарем поминального обіду був полк. Б. Яримович. До зібраної громади промовляв також сдинний син покійного сенатора та дочка Вікторія. Усі промови згадували тепліми словами великі заслуги сенатора П. Юзика не тільки для української громади в Канаді, але й для усіх національних груп. 3. Янівський, представник НТШ, підкреслював дуже виразно цей факт. Він говорив: „Говорячи про сенатора як політика й дипломата, треба пам'ятати, що він був речником і оборонцем прав українців у Канаді та української справи взагалі, що він змагався за рівні людські права для всіх національних груп Канади. У зв'язку з цією діяльністю його називають Батьком Багатокультурності. Також у своїх виступах сенатор обстоював за право всіх поневолених народів. Сенаторова промова, котру він вголосив у 1969 році, в канадському Сенаті, з нагоди відзначення роковин української незалежності, показує чітко, що справа самостійної України була лямитом його політичної діяльності“.

Отже Шевчук назвав сенатора найбільшим канадським українцем. Він говорив: „Можна сміливо сказати, що покійний, це один із найважливіших канадських діячів за час майже столітнього поселення українців у Канаді. Це була велика людина, людина глибих переконань і сильного характеру. Це неструджений працівник, якого присутність ми відчуvalи, коли був він із нами та який залишив незатерті сліди своєї діяльності“.

Лесь Гіряк, голова КУК-у, згадувала про незвичайну працю сенатора на пості професора історії, автора багатьох наукових публікацій члена канадської делегації до Об'єднаних Націй у Нью Йорку, члена делегації до НАТО, члена Канадської Парламентарної Гельсінкської Групи, представника Комісії Людських Прав при Світовому Конгресі Віпльнх України і т. п.

Сенатор був також довгі роки канадським директором Українського Народного Союзу й немало вклав праці при публікації Енциклопедії України.

Тож, у першу річницю смерті св. П. Павла Юзика схилим низько свої голови на знак пошани до великого сина канадських степів — серця та душі якого завжди відчувалися хвилі українського Дніпра.

(1901-1913 роки), 2. Теофіл Демчук: „Тернопільський Театральний Вечір“.

Довголітній професор тернопільської гімназії Тома Водяний (назвав греку і латину) так починає свій спогад: „Лесь Курбас — мій шкільний товариш і сердечний приятель з гімназійних і університетських років. З Лесею Курбасом я навчався разом у Тернопільській гімназії з третьої до восьмої класи в роках 1900-1906. Тільки державні іспити я склав в 1906, а він в 1907 році. З Лесею ми заприятелювали відразу, тільки як він прийшов до гімназії, але найбільш ширими приятелями стали ми у сьомій класі. В роках 1906-1908 бував часто Водяний в домі Лесі в Старім Скалаті на Тернопільщині, а Лесь бував у мене вдома в Малім Ходачкові. Родичі Лесі, мати Адельфіна Ванда з дому Янович і батько Степан Курбас мали троє дітей: старшого сина Лесі, молодшого Нестора, який помер на тиф в 1910 р. коли він в третій класі народної школи та однокласу дочку Надію, яка померла на туберкульоз на початку Першої світової війни. Лесь мешкав зі своїм братом Нестором спершу в бурсі на вул. Качали в Тернополі разом із селянськими синами, а згодом був на станції в міщанських родинях.“

„Лесь ніколи не марнував часу на дитячі гри та забави, але завжди пильно читав книжки. Вже від четвертої гімназійної класи читав щоденну та періодичну пресу: „Діло“, „Свободу“ (з Америки), „Громадський Голос“, „Червоний Прапор“, „Радю“, „Прикарпатську Русь“, „Літературно-Науковий Вісник“, „Записки Наукового Товариства ім. Т. Шевченка“. Під час вакацій читав Лесь книжки у свого дядька Романа, а в домі жиди мав бібліотеку російських класиків. З великою увагою читав Лесь книжки Івана Франка, Нечуя-Левицького, Чайківського, Гринченка, Мирного, Куліша та інших, а Шевченка, Котляревського, М. Вовчка вже давніше прочитав. Найбільше цинив Франка, широ захоплювався Лесею Українкою, а вірші Олеси знав напам'ять.“

„Із західно-європейських поетів найбільше цинив Байрона і Гайне. Спеціально займався драматичною літературою. Шекспіра знав усього, читав переклади українською, польською та німецькою мовами.“

„Читав Мольєра, Ібсена, Шіллера, Лесіна, чого не читав в школі, читав вдома. В шостій класі, щоб читати Шекспіра в оригіналі, вивчив Лесь англійську мову! Лесь дуже добре грав на фортепіані. Крім збірок українських пісень та арий Лисенка, Станіславського, Вахняніна, Людкевича та ін. мав великий двотомний німецький збірник „Sang und Klang“ у якому були зібрані арії та партії з опер Бетговена, Шумана, Ліста, Гайдна, Чайковського, Вагнера, Штрауса та інших. Почавши з п'ятого класу, виступав Лесь на шкільних концертах як соліст, декламатор, а в сьомій класі на концерті Шевченка співав сольо „Гетьмани“. З цього всього видно, як велетенську роботу провів Лесь, ще будучи гімназистом.“

„Хоч мати Лесь добре бачила великий талант її сина та потяг його до театру, але маючи за собою довголітні, жадливі переживання у мандрівному театрі, не хотіла та рішучо противилася тому, щоб її син став актором. Але її

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Дещо про відживлювання й харчові продукти

Не має людини жадного іншого бажання, такого постійного й такого послідовного, як бажання їдженя. Бож, щоб жити, треба їсти. І це бажання їдженя у віці немовляти радше відрукує, пізніше, у дорослому віці розвивається, рефлекс чи скажімо нахил щодо частішого їдженя, а навіть щодо кількості поживи в даному часі. Проте, крім нахилу пори снідання, обіду й вечері, діють не раз й інші змисли. Зір чи запах деяких продуктів заохочують нас дещо доброго поспробувати чи з'їсти, що часто провадить нас до надмірного, може й неспотрібного їдженя. А що в ЗСА є так багато різних, добрих і примамливих продуктів, особливо в літній порі, то ми часто поміж нашим регулярним їдженням, неспотрібно, а деколи й нездорово виповняємо наш шлунок додатково їною. А це вже провадить нерідко до опасності. Таких опасних людей у ЗСА спостерігаємо дуже багато. Бож тут в Америці, як у нашому краю казали, хіба лиш пташиного молока бракує. Живемо в такій країні, що говоримо про якісь недостатки поживи було б просто гріхом. Проте й тут є випадки медичного недоживлювання чи нерационального й одностронного відживлювання, або випадки переїдання чи навіть хворобливої опасності, що нерідко вимагає лікарського втручання. І саме в цій ділянці, надиво, ми в Америці спостерігаємо багато ненаукового й немедичного, а радше бізнесового підходу. Постало багато, а то й забагато дорадників, які дорадують та видають друком різні дієтичні поради чи як лікувати опасність чи як контролювати вагу тіла, чи як плекати ліній тіла, чого особливо бажано собі молодим жінкам, щоб таким чином до довгої роки заховати привабливу ліній та вигляд свого тіла. Поглянемо лише на сторінки різних журналів чи на полиці книгарень скільки різних видань саме у тій ділянці дієтистики чи радше відхудження тіла! Поміж авторами є різні й непокідані люди чи т. зв. дієтистики, дієтистичні мед-сестри, а навіть лікарі з яких деякі занехали практику, бож на таких т. зв. дієтистичних виданнях, що розходяться в Америці мільйонами тиражами можна більше зробити, як на лікарській практиці. А книжки змістом до себе подібні, хоч є дещо різні калорійні таблиці та різні поради щодо якості харчів і т. п. А до того ще й різні приписи. Живання таких чи інших вітамінів чи ліків. І часто можна бачити по домах по кілька таких порадників. Але й це не вистачає, бо часто жінки при зустрічах випитують ще й одну одну, яку кожна з них дістує вживає для своєї краси чи відхудження. І так не раз даремно видають гроші на поради, на вітаміни та на якісь особливі, з чудернацькими назвами харчі, а ефекту мало. Бож вигляд людини залежить не лише від способу відживлювання чи якості й кількості харчів, але також від

конституції тіла та генетики.

Тому до речі, саме тепер, коли на станках чи в крамницях є багато доспілих овочів та різного роду здрової горюдини, варто про це дещо написати. Відживлювання, це важна життєва функція кожного організму, а в тому й людини. Спожиті харчі людський організм у своїх хімічних лабораторіях переробляє, асимілює до крові та таким чином годують чи й відновляють органи, потрібні для життя і праці. Тому людині треба бути уважним до свого тіла та до відживних середників. Лише особистий лікар найкраще знає організм свого пацієнта й тому може бути найліпшим дорадником у справі відживлювання як у здоровому стані так і в часі хвороби. Він єдиний може тоді сказати як відживлятися та які вітаміни (як треба) чи які лікарства додатково брати. Сьогодні вже навіть серед лікарів виростає нова спеціалізація лікарів-дієтистиків (нутришніст). А треба додати, що нові наукові дослідження приносять теж нові погляди на важливість і якості відживчих продуктів та їх користь для здоров'я. От хоч би наведемо такий приклад. Ще недавно уважалися яїця, масло, повне молоко чи печінка надзвичайно здоровими відживчими продуктами. Печінку лікарі дуже поручали для анемічних хворих. Сьогодні лікарі дуже обмежили згадані продукти, бож це є так звані холестерольові продукти, які можуть відігравати шкідливу ролю в хворобах серця й артеросклерозі. І тому старші люди, особливо схильні до артеросклерозу, повинні згадані харчі обмежити. Або звернем увагу на некальорійні напівки чи різні чаї (чи т. зв. гербаті), яких дехто також поважає по крамницях, споживчих продуктів, а які є захвалювані, щоб таким чином обмежити кофеїну чи тейну (в каві чи чаю). Ці чаї є такі різніорідні та з таких мішаних різних тел чи яїд, що трудно їх усіх згадати. Але треба згадати, що такі як Senna or Aloe (умисно називаю по англійськи, діяти можуть розвільнюючо на кишці, інші з мішаниною таніни чи пеппермінту можуть по довшому ажити бути причиною рака пролику, а ще інші причиною алергії і т. д. Очевидно, що не треба цього дуже узагальнювати чи перебільшувати, але деякі особи навіть на такі чаї реагують хворобливими об'явами. А хто хотів би повірити, що навіть барбароля має в собі деякі токсичні речовини, очевидно й дуже дещо малих кількостей. Кожний є переконаний про велику вартість для організму меду. Правда, що мед має цукор, дещо вітаміни, має дуже визначну кількість вапна й заліза, але (надиво) має теж сліди канцерогенних речовин.

А звідси на закінчення цієї статті одна загальна рада. У їжі треба бути поміркованим, не відживлятися односторонньо навіть коли людина є зовсім здоровою. А про здорові харчі напишемо в наступній статті.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

жодного з них не вийшло.

Міжокружна конференція Суспільної опіки СУА

Конференція відбулася в неділю, 29-го березня ц.р., у приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру в Ебінгтоні, Па., з участю округу Нью Джерсі, Нью Йорк, Нова Англія, Вашингтон, Філадельфія.

Відкрив конференцію голова Філадельфійської Округи СУА Марія Кондрат. Вона подякувала голові Центру СУА І. Рожанковській, яка прибула на конференцію з Нью Йорку, і привітала присутніх, а відтак передала слово референтці Суспільної опіки Центру Ліді Черник.

Л. Черник у вступному слові пояснила, що у 20-их — 30-их роках допомога Суспільної опіки була спрямована на Україну, а в останніх десятиліттях більша увага зосереджена на Південну Америку та Європу. До Бразилії вислано багато пачок, так само і до Європи. На жаль, після атомової катастрофи у Чорнобилі на Україну не можна було вислати допомоги, тож вона була спрямована потребу-

ючим в Європі, що теж потерпіла у якійсь мірі від катастрофи. Л. Черник підкреслила, що Суспільна опіка мусить присвятити більшу увагу старшим самотнім нашим людям.

Панель „Внутрішня діяльність Суспільної опіки СУА“ провела Ярослава Лабка. У доповіді „Гуманістичність у суспільній праці“ Віра Лабак зауважила, що, на жаль, у нашій пресі мало пишуть про допомогу від держави, яка може бути доступною для старших громадян. Чимало наших людей живе у чужому оточенні, не знаючи мови, не маючи моральної підтримки. Вона докладно пояснила, як можна дістати державну суспільну допомогу. Особливо підкреслила потребу в українських добровольцях, які могли б помагати самотнім, підтримуючи їх морально, добрим словом.

Ірина Кушнір говорила на тему „Добровольці“. Вона розповіла про свою

працю добровольця у Філадельфійській Окрузі. Зауважила, що буває тяжко їх заангажувати, а в них є велика потреба. Але потішила, що тепер ця справа похвалюється, бо Суспільна опіка Округи СУА співпрацює з Т-вом Українсько-американських сенаторів з осідком в Українському Освітньо-Культурному Центрі і кількість добровольців збільшилася.

Марія Татунчак доповідала про Українсько-американську Суспільну службу. Суспільна опіка при Освітньо-Культурному Центрі, що почала працювати у 1983 році, має чималі досягнення в допомозі старшим людям. Вона пояснила, як діставати фонди для поширення допомоги потребуючим та підкреслила важливість діяльності Суспільної опіки.

Роман Сковчилюк-Докторн повідомив, що в еміграційному законі зайшли зміни: тепер не легко отримати дозвіл на в'їзд до ЗСА. Найперше може приїхати близька родина: чоловік, жінка, діти. Докладно подала деталі й місця куди звертатися у цій справі.

Панелістка Олена Бобилек доповідала про працю Суспільної опіки в окрузі Нью Джерсі. Там зроблена досить велика праця: вислано багато пакунок з одягом і харчами. На жаль, у цій діяльності бракує фахових сил, а також добровольців.

Роман Шугай розповів про працю Суспільної опіки в окрузі Нью Йорк. Там ще у 1957 році був організований Клуб сеньйорів, де нараховується 290 членів. Суспільна опіка влаштовує зустрічі старших людей, опікується хворими. Було б бажано придбати Дім для старших людей, але це ще лише проєкт.

Після цього відбулася дискусія. П. Галка запропонувала поліпшити життя старших наших людей в ЗСА, а також заохочувати молодих професіоналів, які могли б допомагати. Теж задала про потребу добровольців.

Л. Дончук коротко сказав про свою працю, добровольця, про потребу більшої опіки над старшими, самотніми, хворими. О. Третяк подякувала за чудове підготування Конференції. І. Рожанковська висловила приємність бути присутньою на Конференції. Сказала, що за 62 роки існування СУА була зроблена велика праця. Для дальшої діяльності по-

трібно більше ініціативи і грошей. П. Н. Пазуник була задоволена добре організованими поєднаннями. Побажала дальшої успішної співпраці.

Наступна панелістка Надія Світлична зробила доповідь на тему „Допомога землякам в Україні“. Вона підкреслила, що справа контактів з земляками в Україні є дуже важкою. Загально відоме контролювання листів, високе мито на посилки з одягом, а трапляється, що вони взагалі пропадають або повертаються.

Н. Світлична порадила в таких випадках звертатися до Добровільної Американської Організації (сказала її назву і подала адресу), яка полегджує цю справу поміж поштовими урядом ЗСА і СССР. На запит, як найкраще помагати своїм людям в Україні, Н. Світлична пояснила, що там найбільше потребують ліків і вітамінів, а в цьому треба використовувати туризм. Хто туди їде, необхідно їх брати зі собою. Ще Н. Світлична із жалем зауважила, що тут українська громада тепер збідніла до долі наших політв'язнів і до їхніх родин. А вони ж так потребують матеріальної і моральної підтримки. Проклянула вона повністю вірш свого брата Івана Світличного, написаний ним у заслання: „Не дождуться ненаписані листи...“

Н. Оранська підтвердила, що дійсно, наша громада тут занехла справу зв'язків із політв'язнями. Ентузізм „охоплону“ і зацікавлення їхньою долею значно зменшилося.

Учасниці Конференції ділилися своїм досвідом у висилці пачок чи у перевезенні ліків до СССР.

Наступною була розповідь Ані Кравчук на тему „Листування“. Осередок листування охопив 700 осіб. Найбільше відгукнулися старші самотні люди та студенти з усіх континентів. До осередку також пишуть заурбановані батьки, намагаючись знайти для дітей друга чи подругу у житті українського роду. Осередок листування себе виправдує.

Друга доповідь А. Кравчук — „Стипендія акція“. Стипендія допомога їде на утримання студентів в інтернатах. Австралія утримує 40 стипендіатів, Канада — 50. В цій акції з СУА співпрацюють дуже багато добродіїв з-поза членства. Тепер є 716 стипендіатів, але сподіваються, що цього року кількість їх значно збільшиться і потрібно буде взяти на допомогу платну особу, щоб відповідно провадити працю. Вислухали записані Л. Черник на тасу інформації про медичну допомогу, що їде переважно до Бразилії, а також до Європи. Медична допомога почалася в 1980 році. Започаткувала акцію А. Кравчук з фондів Чикагської Округи. Л. Черник подала багато прикладів тяжкого каліцтва дітей, які при допомозі жертводавців перейшли відповідне лікування і стали жити більш нормальним життям.

Після закінчення дискусій, запитів і відповідей на прохання Н. Оранської, Ольга Третяк прочитала рекомендації.

Конференція на цьому закінчилася і Н. Оранська подякувала панелісткам та всім учасникам, а голова Філадельфійської Округи Марія Кондрат оголосила про закриття Конференції.

Л. Д.

УПЦерква...

(Закінчення зі стор. 1)

Багаутдінові і Леонідові Молодожанові. До виконання було вибрано проєкт Рема Багаутдіна. Медальйон буде виготовлений у трьох формах: перша — мастільний медальйон у формі монети, друга — для ношення на ланцюжку і третя — у формі значка. Про ціни і час випуску буде повідомлено пізніше.

Головний Ювілейний Комітет закликає всі парафії УПЦ в ЗСА активізувати діяльність місцевих ювілейних комітетів УПЦеркви та посилити свою працю головним чином серед православних громад, щоб цим ювілейний рік заповнити гідними активностями для відзначення цього одностороннього в історії України Ювілею 1000-ліття християнської віри.

Матуральна кляса 1937 року гімназії Сестер Василянок

„Кляса 1937“ на Союзівці: стоять (зліва): Дарія Шухевич-Ломницька, Ірина Гаук-Івашко, Люба Комар-Прокоп, Люба Гіряк-Білик, Марія Сенишин-Горбань, Оріся Тисович-Гаврилюк, Ганна Ковалюк-Литишевська і Стефанія Олійник-Бернадин.

(Світлана М. Горбань)

Нас було п'ятдесят учениць у Львові в обох відділах гімназії — класичному й гуманістичному, і ми були передостанній річник давньої (ще з минулого століття!) шкільної системи, що не визнавала студента університету без знання стародавніх наук. У додатку ми вивчали три живі мови, світову літературу й історію, фізику й хімію, алгебру й тригонометрію; влаштовували концерти й драматичні вистави, брали участь у спортивних змаганнях, майже всі ходили пішки до школи на 8-му годину вранці, що декому забирало майже повну годину часу.

Наука тривала 5-6 годин денно, від понеділка до п'ятниці, і ми були дуже щасливі в суботу, бо йшли додому перед 12-ю годиною опівдні. У неділю вранці йшли до школи на „екзурту“ (цього слова сьогодні мало хто знає, бо нема його де вживати) і Службу Божу. Присутність була обов'язковою, як кожного дня навчання. Поза школою були курси танців і ритміки, музичні студії, спорт, відвідини бібліотек, навіть був час на романс. Це тоді називалося „мас симпатію“ і „йде на рантку“. Тут необхідно підкреслити, що п'ятдесят років тому в Україні день мав тільки 24 години, так само як і тепер на північно-американському континенті, але тоді не було телевізії, тож був час і на науку і на дозвілля.

Жіночих державних гімназій не було і батьки мусили самі оплачувати навчання своїх доньок у приватних школах. Зокрема великий коштів був для тих батьків, які жили поза Львовом. І тому кожна з нас вчилася працювала. Ті, яким вимоги гімназійної програми були занадто важкими, переходили в інші школи системи середнього навчання. Програму диктувала шкільна кураторія і її контролювала. Візити шкільних інспекторів були нормальним явищем, а також високий стандарт уважався нормою. Такі критерії польська влада застосовувала до українських шкіл з винятковою акуратністю. Наші вчителі вимагали від нас не тільки знання академічних предметів, — вони виховували нас, формували молоді характери, підготували до життя.

П'ятдесят років тому ми перейшли перший етап нашого життєвого шляху, сповнені надією на успіхи, шастя й добру долю, вийшли у світ невідомого, що перед нами. І може так було краще... Що сталося після п'ятдесяти років із п'ятдесятьма „клясами 1937“? Про те ми дізналися 23-го травня 1987 року на умовленому місці — Союзівці, оселі Українського Народного Союзу, в ЗСА. Нас приїхало восьмеро тих, що живуть в Канаді й ЗСА, а не могли приїхати десятеро. Одну випускницю вбила перша німецька бомба у Львові в 1939 році на Гордешків вулиці; дві — живуть в Австралії; одна — в Аргентині, одна — в Німеччині; в Україні живуть ще всім наших однокласниць, від яких дістали ми листи з приводу зустрічі. І здавалося, що їх не писали жінки майже вже під сімдесятку, — знищені і скривджені життям, а особи повні сил. Від них стільки сил! Про деяких знаємо, що померли в тюрмі або в нормальних обставинах, про деяких не маємо вістки.

На Союзівці „кляса 1937“ приймала виняткових гостей: наших двох дорогих учителів — проф. Дарію Витанович (ЗСА) і д-ра Василя Лева (ЗСА). Нас привітали листом довголітній математик гімназії о. митрат Петро Хомин (Канада), змістом листа заторкнувши найтонші й найглибші почуття кожної з нас. Отже, Хоминів минуло 96 років і подорож на Союзівку була йому заважкою.

„Кляса 1937“ влячна старшим і молодшим товаришам „василівкам“, УПТ-янкам із школи Українського Педагогічного Товариства і гостям, зокрема нашим чоловікам, що поширили наш круг, бо приїхали наші сестри, бо приїхали 40 осіб сім до вечери.

Програма зустрічі, завдяки товаришам-письменникам — Рісі Прокопович-Голод (Канада) і Ліді Строцькій-Тауринській (Аргентина), авторці „слова“ замість доповіді Зені Матвійчук-Мосійчук (ЗСА), і завдяки тим, хто співав і жартував, певно вдовольнило всіх учасниць і учасників. Прочитані вголос листи з України й Німеччини, хоч дуже відмінні від себе характером змісту, надали нашій зустрічі виняткову атмосферу.

Ми не забули поділитися інформацією про нашу зустріч із слухачами Канадського Міжнародного Мовлення в Україні. Хоч фізично ми на другому кінці світу, ми душою одно — були, є і будемо. Хай Господь поможє нашим дітям і внукам зберегти цю одиність.

Марія Сенишин-Горбань

Замість квітів на сабву могилу
сп. п. д-ра Василя Вишиваного
складно 50.00 дол.
на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЬО ЙОРКУ.
Марія СТЕФАНІВ

У ТРЕТЮ НЕВИМОВНО БОЛЮЧО РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
мого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА

бл. п. д-ра

ІЛЛІ АНДРУСЯКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в катедрі св. Покрови в Дітроїті (Савтсфільд),
Міш., у неділю, 9-го серпня 1987 р., о год.
9-й ранку;
в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія у Бавнд Бруку,
Н. Дж.;
у церкві Успення Пресвятої Богородиці в Лорді
та в Українській Православній Церкві в Бразилії.

Про молитви за душу Покійного просить
дружина — МАРІЯ

With the profound sorrow we inform our friends, relatives
and the Ukrainian Community that

Katherine Koleniak

passed away on Saturday, July 4th, 1987.

Panakhida was performed by Rev. Joseph Denischuk at 11
A.M., July 7th 1987 at "Sanctuary" of Ukrainian National Funeral
Service at 4111 Pennsylvania Ave. S.E., Washington, D.C. 20746
from there to eternal resting place at Ukrainian National Memorial
Cemetery of U.S.A., 4111 Pennsylvania Ave. S.E., Washington, D.C. 20746.

In Sorrow:

Son — MICHAEL PRYLUCKY and Family

В глибокому смутку повідомляємо
Рідних, Приїждців, Знайомих та Українську Громаду,
що 11-го липня 1987 р. відійшов у Вічність
наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.

ПРОКОП ПИТЛЮВАНІЙ

ПАНАХИДУ відправили о. Я. Данишук і о. Т. Лончина у понеділок,
13-го липня 1987 р. о год. 7:30 веч. в каплиці Української Національної
Похоронної Служби при 4111 Пенсильванії Авеню П. С., Вашингтон,
Д. К. 20746.

ПОХОРОН відбувся о год. 10-й ранку 14-го липня 1987 р. в соборі
Пресвятої Родиної, 4250 Гарвуд Род. П. С., Вашингтон, Д. К. 20717.
в відтак перевезено на Вічний Спосок на Українського Національного
Центра ЗСА, 4111 Пенсильванії Авеню П. С., Вашингтон, Д. К. 20746.

В глибокому смутку:

дружина — АННА
син — ПЕТРО
дочка — МЕЛАНІЯ КОРДЮК
з чоловіком ІГОРЕМ
внук — СТЕФАН
внучка — ТАМАРА І МАГДАЛИНА

В глибокій печалі повідомляємо, що дня 21-го липня 1987 року померла
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУСЯ, СЕСТРА І ТІТКА

СВ. П.

МАРІЯ з КУШНІРІВ БАРАГУРА

МІР ФІЛОСОФІ ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ПАНАХИДУ відбудуться в похоронному заведенні Walsh & La Bella, 87-13 87th St.,
Woodhaven, N.Y. в четвер, 23-го і в п'ятницю, 24-го липня 1987 р. о год. 7:30 веч.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА буде відправлена в суботу, 26-го липня 1987 року
в церкві Покрова Печистого Діви Марії, 97th Avenue 87th Street, Ozone Park, N.Y. о год. 10-й
вранці.

Тіліні Останки спочинуть на українському православному цвинтарі св. Андрія
Первозваного, Савт Бавнд Брук, Н. Дж.

В нестишному смутку і жалю:

чоловік — ВОЛОДИМИР

доньки —

ЗВЕНИСЛАВА БРИКОВИЧ з чоловіком ІВАНОМ
і дітьми ХРИСТИНОЮ І МАРКОМ
ХРИСТИНА ДЯКУНЧАК з чоловіком ІГОРЕМ
і дітьми ЮРІЄМ та КСЕНЕЮ

сестра — ДАРІЯ ХУХРА

брат — ОМЕЛАН з родиною

сестринці —

ТЕТЯНА ПАШ з родиною
ІРЕНА СОЛЬЧАНІК з чоловіком
ВІРА ІВАНИЦЬКА
БОГДАННА КОМАРИНСЬКА родиною
ЛЮБОМИРА ЛУКОМСЬКА з чоловіком

сестринці —

ОРЕСТ ПИТЛІВ з родиною
ОЛЕКСАНДЕР КЛОС з родиною
ЮРІЙ ХУХРА з родиною

Ближча і дальша Родина на поселеннях і в Рідному Краю.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на могилу Родина просить складати пожертви на „Наше Життя“, на
Український Музей або на Стипендію акцію СУА.

Пластове новацтво пересилає „Свободі“ привіт

Редакція „Свободи“ отримала гарний привіт від проводу новацького табору на
„Вовчий Трості“, що прибув назву „Перед нами сміється земля“. Привіт підписала
комендантка п. сен. Віра Попель і 30 її помічників в імені 127 новаків і новачок.

СОЮЗІВКА

ПОШУКЕ

КУХАРЯ або ПОМІЧНИКА КУХАРЯ

Платня після домовлення та медичне забезпечення.
Дзвонити за інформацією:
(914) 626-5641

ШАНОВНІ
ЧИТАЧІ!

Пишеться дуже мало часу для приготувань до гідного відзначення найбільше величю події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки проситесь виставляти на: UUAFC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та вислати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від укладування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку проситесь виставити на

(по-англійськи)

та переслати

на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ
на СОЮЗІВЦІ

Субота, 25-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Гриць Зозуля
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Трембіта“, Торонто

Субота, 1-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Тріо „Верховина“
Уляна Сенчишин
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо“

Субота, 8-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
танцювальний ансамбль „Зоря“
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра Алік і Дорко

Субота, 15-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
танцювальний ансамбль школи
Роми Прийм-Богачевської
10:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Хлопці зі Львова“

Субота, 22-го серпня
танцювальний ансамбль „Дунай“,
Ст. Катаріс, Канада
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Гуцули“

Субота, 29-го серпня
8:30 веч. КОНЦЕРТ
Оперна Компанія ім. Лисенка
солісти:
Марта Кульчицька-Андріюк
Олена Геймур
Богдан Чаплинський
Ігор Доріан Кравців
Піано Марта Кузьма-Каннінгем
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестри „Темпо“ і „Ново покоління“

Субота, 5-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Алекс. вокаліст
Оркестра „Темпо“
10:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо“

Неділя, 6-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Жіночий хор „Ясміні“, Торонто
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо“

Субота, 19-го вересня
ДЕНЬ УНСОЮЗУ
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
танцювальний ансамбль „Чайка“
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра Алік і Дорко

Конферансьє: Париса Порет-Лисняк

Програма може бути змінена.

Souziivka UNA Estate
Foordmore Road, Kerhonskton, N.Y. 12446
(914) 626-5641

Маємо на складі ще деякий запас книжок таких авторів:

Дарія Ярославська:

НІО ЙОРК

Скорочена повість

Видання Союзу Українок Америки, 1959, стор. 160.
Ціна 7.00 дол.

Михайло Соневицький:

ГОМІН ДАВНОМИНУЛИХ ВІКІВ

Збірка оповідань.

Передрук львівського видання з 1938 року. Нью Йорк, 1955, стор. 143. Ціна 8.00 дол.

Василь Юрник:

КАМІКАДЖЕ ПАДАЄ САМ

Оповідання і фейлетони

Об'єднання Українських Письменників „Слово“, друкарня „Батурин“, Лос Анджелес, 1973, стор. 183. Ціна 10.00 дол.

Замовляти:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% податку.

Український Народний Союз

пошукує досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці

Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісійного
- Всі бенефіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ.

щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомова

Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

ЦІНА:

Том I	\$ 75.00
Том II	\$ 85.00
Кто замовить ОБА ТОМИ платить	\$140.00

включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) сплати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спащини
таГоловний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виписанням випискою цього заклику
Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

місцевість

стеит

Важливі сходи
філадельфійського Т-ва Сеньйорів

Заповіджена доповідь президента Українського Освітньо-Культурного Центру д-ра О. Черника у Філадельфії, Па., на ширших сходинах сеньйорів 20-го травня, ц. р., зацікавила наших членів, тому й численно вони зійшлися. Сходина відкрив голова Товариства проф. В. Винницький; молитву провів капелан о. митрат Зенон Злочовський. Голова говорив про важкі біжучі справи Товариства, про те, що в останньому часі зроблено (Свячене, прогуля до Вашингтону на виставку Сулеймана) і про дві найближчі прогулянки в наступному місяці, до Нью Йорку, до Статуї Свободи, і до Гаррісбургу на Стейтс-авеню відзначення 1000-ліття Хрищення України. Доповідь д-ра Черника була цікава; ось її думки.

УОКЦентр — це найбільший мосток нашої громади, набутий за 376,000 доларів, сплачений завдяки жертвності громади. Вартість центру сьогодні чотирикратно перевищує ціну його набуття. Фізична вартість УОКЦентру не дорівнює великій вартості духовій, якої не можна оцінити ані грошми ані жадним мірилом. Наш Центр відомий і популярний поза межами Філадельфії. Представники Центру запрошують до інших міст, щоб на конференціях говорити на тему, як зберегти українське життя. А воно в небезпеці. Молоді батьки говорять до дітей по-англійськи, лиш один відсоток дітей ходить до шкіл українознавства і належить до українських молодіжних організацій. Проте дуже добре зорганізували своє життя українські сеньйори. Крім більших грошових пожертв, вони дають багато дармової праці для Центру. Тим вони зберігають українську культуру.

Українці перейшли різні еміграції, які залишили на них близи. Вони працювали, але багато праці було зроблено „на коліні“. До більших акцій ми не були приготувані. Більшість організацій і сьогодні думає, що вистачить сходитися й збирати гроші. Коли б, наприклад, ми всі згідно й однаково голосували в загальноамериканських виборах, ми могли б багато досягнути. Коли ми дамо голоси, то політики прийдуть до нас і дадуть нам те, що хочемо. Сеньйори повинні влучити до своєї програми саме такі важливі речі.

Далі д-р Черник говорив про розбудову Центру, показуючи на таблиці повну схему тієї добудови, що дасть Центрові 11,000 квадратних стій. Буде це один будинок, що складатиметься з чотирьох частин. В першій — буде гостиниця і каварня, в четвертій — конференційна зала, друга і третя зможуть сполучатися в одну велику кімнату. Посагане кімната, яка буде доповненням залі. В ній відбуватимуться обіди для сеньйорів. В дальнійшій частині буде зала для дітей для танців і кухня для дітей. Побільшиться світличка.

Завдяки щедрих „Самопомочі“ (120,000 дол.) є

відновлена велика зала. Для залі і добудови буде куплено 500 нових вигідних крісел. Ціла добудова коштуватиме 550,000 доларів.

Центр зацікавлений цілоденною українською школою, подібною до вірменської. В цій вірменській школі всі говорять між собою тільки рідною мовою. Варт у них чогось навчитися. Центр мусить шукати метод для збереження української громади. Центр видає газету, яку висилається всім українцям, яких маємо на списках: це 4,700 адрес. Адресар слід поширити, щоб зробити його універсальним. Треба нав'язати стосунки з усіма молодими студентами, про яких ніхто не знає. Центр потребує багато більше допомоги. Тепер УОКЦентр оплачує трьох постійних працівників; інші — це „дівриччя“.

Треба ще шістьох-сімох людей для адміністрації будинку і для збірок. Чи буде Центр існувати — у великій мірі залежить від сеньйорів. Центрові треба знайти способи для добуття фондів. Великою поміччю для УОКЦентру в минулому були два чеки по 50,000 доларів, передані сенатором Раксом на суспільну опіку Центру. Дуже важливою була б для Центру постійна допомога федерального і штатного урядів. Президент УОКЦентру старатиметься її одержати.

З великою увагою прослухали сеньйори вичерпну доповідь д-ра Черника про свій Культурно-Освітній Центр. Якщо були між ними особи не цілком поінформовані про цілі і потреби Центру, то тепер всім стало ясно, що Центр, який згуртовує все наше культурно-освітнє і суспільно-громадське життя, мусить мати нашу поміч. Даваймо її раді і щедро. Не жаліймо часу, ані гроша. Український Освітньо-Культурний Центр мусить жити і розвиватися.

На закінчення було трохи поезії, коли відчитано настроєний і сповнений тути за Рідним Краєм вірш філадельфійця, поета-сеньйора Юліана Балана. Ще була перекуска і гра „бінго“, в якій завжди хтось один виграє, а інші програють. З того користає хтось третій — хаса сеньйорів.

Помалу порожніла Зелена зала, сеньйори розходилися домі, щоб у наступну третю серед місяця знову зійтися на цікавій медичній доповіді д-ра Евгена Новосада.

Ірина Райнер

Нема то як на Союзівці!

Освіти
Українського
Народного
Союзу

ДИТЯЧІ ТАБОРИ
на СОЮЗІВЦІ 1987

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ

26-го липня — 8-го серпня

Інструктор: РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
Навчання традиційних народних танків для початкуючих й завантажених танцюристів.
Число курсантів обмежене до 60 учнів.
Прохарчування і нічлі: \$195.00 (члени УНС)
\$225.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$100.00

За дальшими інформаціями, прошу звертатись до Управи „Союзівки“:

Souziivka UNA Estate
Foordmore Rd., Kerhonskton, N.Y. 12446
(914) 626-5641

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook
Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060

РАЙСА ХЕЙЛИК, власник

(201) 647-7221 ■ (201) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВІНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВІНТАРІХ В ЗСА

Кадет Франко Лев Голінатий йде
слідами свого діда

Кадет Франко Лев Голінатий одержує Медалю імені генерала Маршала. Генерал майор Роберт Е. Вагнер gratує його під час військової церемонії.

Напевно колишній сотник УГА, Української Галицької Армії, бл. п. д-р Голінатий радів би військовим відзначенням свого найстаршого внука. Франко Лев вже як стипендіст американської армії і комендант корпусу кадетів був кількакратно вибраний відривним кадетом і визначним академіком, а в квітні цього року під час чотирьохденної військової конференції в університеті Вірджинії Милітері Інститут в Лексінгтоні, Вірджинія, Франко одержав Медалю генерала Маршала, яка є найвищою нагородою, що її кадет-старшина може досягнути.

Під час військової церемонії генерал-майор Роберт Е. Вагнер особисто вручив Франкові цю медалю за визначні успіхи у військових дисциплінах. Про цю подію появились вістки і знімки в американській пресі з 4-го травня в „The Register, Monmouth County“, і 20-го травня в „Advisor Journal“.

Франко Лев Голінатий, син ветерана Корейської війни магістра Миколи і Маріон Голінатих, народився 21-го квітня 1965 року в Самміті, Н. Дж. В 1983 році закінчив Мідлтаун середню школу з відзначенням і був членом National Honor Society.

31-го травня 1987 року одержав він рангу лейтенанта, бо того дня закінчив з відзначенням magna cum laude Райдер-коледж в Лоренсвілі Н. Дж., Факультет комерційно-фінансовий і військовий, одержавши ступінь бакалавра. Під час студій був він на листі

Декана і членом товариства Alpha Lambda Delta і Omicron Delta Kappa, крайових товариств визначних студентів. Був рівночасно вибраний до „Хто є хто“ між студентами каледжів та університетів.

У Франка Лева Голінатого велике замилювання до спорту. Ще малим хлопцем був він членом команди юніорів копаного м'яча Чорноморської Січі й учасником Спортової Школи на Верховині, в Глен Спей, де два роки підряд його вибирав найкращим змагуном і віршним таборником. Був він учасником Спортивних Ігрищ Української Молоді, де досягнув медалю з легкоатлетикі. Будучи вже в університеті, виконував Франко в літні об'їзди опікуна і асистента-інструктора у Спортивній Школі в Глен Спей.

Франко є членом 27-го Відділу УНСОЮЗУ. Він після коротких вакацій перейде до активної військової служби. Бажаємо молодому лейтенантові якнайкращих успіхів у його військовій кар'єрі.

Н. Н.

26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009

МАЄМО БАНДУРИ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

Вже можна набудити сорочки з першої збіркової серії видані з нагоди Тисячоліття Християнства в Україні. Друж синій і жовтий. Розміри: S, M, L, XL; 50 процент бавовни. Ціна: 8.50 дол. амер., 11.80 дол. кан. Чеки, або „Money Orders“ прошу вислати на адресу:
Zenko Kobasa
26 Chestnut St.
Salem, N.J. 08079

Гуртова продаж, ціни доступні, час доручення 3-4 тижні.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в БРОНКС, БРООКЛІН,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone: (201) 772-1880

Funeral Director

Chapels available throughout the Metropolitan Area.